

at en almindelig Gaardmand kan have en forholdsviis større Indtægt af sin Jord end Præsten, men jeg troer dog ikke at gjøre Uret ved at beregne Indtægten af Præstegaardsavlingen til f. Ex. 150 Rdl. pr. Td. Hartkorn, idetmindste her paa Sjælland, hvor der er saa gode Jorder. — Det, som imidlertid er det Allerbesynderligste i mine Dine, og som jeg har meest imod i Lovforslaget, er navnlig, at det i § 7 er foreslaaet, at Præstegaardsavlingen skal være af omtrent en almindelig Bondegaards Størrelse. Dette finder jeg i den Grad uheldigt, at jeg tilstaaer, at det vil være vanffeligt for mig at give Lovforslaget min Stemme, naar det ikke ændres noget, og jeg tør forfikkre den høitagtede Minister om, at en saadan Bestemmelse vil være uheldig ikke blot overfor Egnens Behøve, men ogsaa og især for Præsterne. Præsterne maatte i mine Dine hellere have en stor Avling, ligesom nu, thi jeg anseer det for uheldigt, at de skulle tvinges til at være Landmænd, men dette kunne de dog nu blive frie for ved at bortforpagte deres Jorder, hvortil de altid ville kunne finde Mænd, naar disse ikke stille store Fordringer til Livet. Dette vil derimod ikke kunne skee, naar den her foreslaaede Bestemmelse vedtages; thi ingen Familie vil kunne leve af Forpagtningen af en saadan lille Gaard, og Følgen bliver da, at Præsten tvinges til at være Landmand, hvilket jeg som sagt anseer for meget uheldigt. Det var meget bedre, om Præsterne fik et saadant passende Quantum Jord, at de kunde holde et Par Heste, f. Ex. 1½—2 Tdr. Hartkorn, 16—20 Tdr. Land, eller saa omtrent. Man vil mulig dertil sige, at det, naar de dog skulle være Landmænd, ikke gjør saa noie, om de have saa megen Jord som her af mig angivet, eller en almindelig Bondegaards Avling, men der er virkelig en stor Forskiel. Der høves nemlig mere til at drive en almindelig Bondegaard, end man — jeg kunde næsten fristes til at sige — fra den studerede Side er istand til at indsee. Den kan ikke drives, uden at Præsten enten har et dyrt Tjenesttyende til at forestaae Avlingen, eller ogsaa selv skal være Landmand. Naar derimod Præsten blot har saa megen Jord, at han kan

holde et Par Heste, er Arbejdet ikke større, end at en flink, solid Karl kan overkomme det, og det vilde derhos i mange Retninger være en Behagelighed for Præsten at have en Avling af denne Størrelse. Jeg haaber da ogsaa, at den høitagtede Kultusminister vil tage denne Sag under noie Overveielse og muligt gaae ind paa en Lempelse af det af mig nævnte Forhold, som — det er jeg vis paa — vilde vække Misnoie trindt om i Befolkningen, ligesom det ogsaa vilde være uheldigt for selve Præsten. — Dette er i Korthed, hvad jeg har at sige om det foreliggende Lovforslag. Jeg billiger Grundtanken om Oprettelsen af en kirkelig Pensions- og Hjælpefond, som skal dannes af de Indtægter af Embederne, der ikke medgaae til Præsteres Lønninger; jeg kan dernæst gaae ind paa en lille Afkviibning af Lønnen, fordi Indtægten af Jord efter min Mening er ansat for lav, og endelig for det Tredie forekommer Bestemmelsen om Præstegaardsavlingen mig at være meget uheldig paa Grund af Forholdene her tillands, hvor det er vanffeligt at faae Jorden bortforpagtet stykkeviis, naar der ikke er saa megen Jord, at en Forpagter med Familie kan leve af, at drive den. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Fjord: — Det Forslag, som her foreligger, er jo den første Frugt af Kirkecommissionens Arbejde, som vi her i Folkethinget have faaet til Behandling, og jeg kan ikke Andet end yde min Anerkjendelse for, at denne Sag er blevet forelagt Thinget saa hurtigt, efterat Commissionen har endt sit Arbejde; thi, som bekiendt, har den høitagtede Kirkeminister havt meget kort Tid til at omarbejde Kirkecommissionens Arbejde til et Lovforslag. Jeg betragter Forslaget baade som et Fremskridt og som et Tilbagekridt. Jeg betragter det som et Fremskridt dert, at der har fundet nogen Udjevning Sted mellem de større og de mindre Lønninger, som hidtil have været Præsterne tillagte. Dette er et Fremskridt, forsaavidt derved vil vindes det Gode for Befolkningen, at den vil kunne beholde en Præst i en længere Tid, selv i et mindre Embede, hvor man er tilfreds med ham. Forslyttelse